



A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.10/2025. számú ügyben Szegeden, 2025. május 15. napján megtartott tanácsülésen meghozta a 4. sorszámu

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmény miatt vádlottl ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2024. február 20. napján kihirdetett 9.B.9/2024/2. számú ítéletét *megváltoztatja*:

A vádlottl I. rendű vádlott terhére megállapított folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettét a Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont, (4) bekezdés a) pont és b) pont 1. fordulata szerint *minősíti*.

A vádlottl I. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzást 249.582.- *(kettőszáznegyvenkilencezer-ötszáznyolcvankettő) forint*ra leszállítja.

Mellőzi a bűnügyi költség viselése alóli mentesítésre vonatkozó rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatával és a szabadságvesztésbe való beszámítással összefüggő „végrehajtás elrendelése esetén” kitételt *mellőzi*.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék a fenti ítéletével a 2022. május 23. napjától 2022. augusztus 22. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2022. augusztus 23. napjától 2023. március 20. napjáig a bíróság által megjelölt lakás és ahhoz tartozó bekerített hely elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt állt, 2023. március 21. napjától 2023. május 18. napjáig város, 2023. május 19. napjától 2023. november 22. napjáig vármegye közigazgatási területének

elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt álló, azóta szabadlábon lévő vádlott1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a) és b) pont].

[2] Ezért vádlott1 I. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre és 3 év időtartamban a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést – annak végrehajtásának elrendelése esetén – fogház fokozatban határozta meg végrehajtani és megállapította, hogy ez esetben az I. r. vádlott a büntetésből leghamarabb a büntetés ½ részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] Az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe – annak végrehajtása esetére – beszámítani rendelte az I. r. vádlott által 2022. május 23. napjától 2022. augusztus 22. napjáig előzetes fogvatartásban, valamint a 2022. augusztus 23. napjától 2023. március 20. napjáig a bíróság által megjelölt lakás és ahhoz tartozó bekerített hely elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt töltött időt akként, hogy a beszámításnál 1 nap előzetes fogvatartás 1 napi szabadságvesztésnek felel meg, illetve 1 napi szabadságvesztésnek 3 nap beszámított bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg azzal, hogy az ekkénti beszámítás után fennmaradó bűnügyi felügyelet tartamát 1 napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[4] vádlott1 I. r. vádlottal szemben 249.831.-Ft erejéig vagyonekbezárt rendelt el.

[5] Az eljárás során lefoglalt számlapénzek lefoglalását megszüntette és megállapította, hogy ezen összegek az állam tulajdonába kerülnek azzal, hogy ha a jogosult személy/ek kiléte utóbb mégis tisztázódik, az érintett a dolog kiadását vagy az értékesítésből származó ellenértékét igényelheti. Kötelezte az I. r. vádlottat, hogy fizessen meg az államnak 6.000.000.-Ft bűnügyi költséget azzal, hogy az ezen felül felmerült bűnügyi költség viselése alól az I. r. vádlottat mentesítette.

[6] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést az I. r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

[7] Az ügyészség fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés tartamának meghatározása során indokolatlanul nagy jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. Álláspontja szerint a törvényszék a cselekmény tárgyi súlyának nem a kellő jelentőséget tulajdonítva és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés arányos büntetésnek tekinthető az I. r. vádlott vonatkozásában, mivel a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérését a kiszabottnál hosszabb tartamú és végrehajtandó szabadságvesztés, valamint az ahhoz igazodó közügyektől eltiltás büntetés szolgálná megfelelően a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltás mellett.

[8] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.225/2023/12. számú átiratában az ügyészség fellebbezését annak indokolásával egyezően fenntartotta. Indítványozta az elsőfokú ítéletnek az ügyek elkülönítésére vonatkozó adatai helyesbítését, illetve észrevételezte, hogy az elsőfokú ítélet tényállása alapján a törvényszék a vagyonekbevonás alá eső összeget tévesen határozta meg, mivel az irányadó ítéleti tényállás szerint vádlott1 I. r. vádlott összesen 249.582.-Ft-ban részesült a bűncselekmények elkövetése kapcsán.

[9] Kifejtette a fellebbviteli főügyészség azt is, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat terhelő bünygyi költségen felül felmerült bünygyi költség kapcsán tévedett, amikor annak megfizetése alól mentesítette az I. r. vádlottat. Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítását, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését és közügyektől eltiltásra is ítéletét, valamint a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatával összefüggésben a végrehajtás elrendelése esetén kitétel mellőzését, a vagyonekbevonás összegének 249.582.-Ft-ra leszállítását, a bünygyi költség viselése alóli mentesítésre vonatkozó rendelkezés mellőzését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy az I. r. vádlott által folytatólagosan elkövetett pénzmosás bünygyének jogszabályi megjelölése a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont 2. fordulója, a (4) bekezdés a) pontja és b) pont 1. fordulója.

[10] A bünygyetés súlyosítása érdekében bejelentett ügyészszégi fellebbezés alaptalan.

[11] Tekintettel arra, hogy a vádlott terhére szóló fellebbezés bejelentésére kizárólag a bünygyetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja és a Be. 606. § (3) bekezdésében írt korlátok között a Be. 590. § (3) bekezdése, az (5) bekezdés a)-d) pontjai, az (5a) bekezdése, valamint a (7) bekezdése alapján, korlátozottan bírálta felül.

[12] A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mivel az arra jogosultak a törvényes határidőn belül nyilvános ülés tartását nem kérték.

[13] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem valósított meg olyan, a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdése – abszolút -, illetve a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti – relatív – eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezést eredményezne, ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárná.

[14] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének [5] bekezdésében helyesbítette az I. r. vádlott vonatkozásában – az elkülönítést követően – az ügy számát, amely helyesen 9.B.9/2024.

[15] Az elsőfokú ítéleti tényállás nyilvánvaló elírási hiba folytán a 14. oldalon lévő 4. táblázatban a országból érkezett 2. pontban írt dátum téves, az helyesen: 2017.11.28.

[16] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[17] A törvényszék a Be. 504. § (2) bekezdése és 565. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabályok megtartásával fogadta el az I. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére és nem merült fel olyan körülmény, amely felmentésre vagy az eljárás megszüntetésére vezetne.

[18] Ugyanakkor a törvényszék az I. r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntetést nem minősítette a törvénynek megfelelően.

[19] Az elsőfokú ítélet [40] bekezdésében a törvényszék által is hivatkozott BH2021. 278. számú eseti döntés szerint is, amennyiben a terhelt saját valós szándék nélkül, jövőbeli, tisztázatlan eredetű és kifejezetten eltitkolandó pénzeszközök fogadására nyit számlát azzal, hogy az érkező összegeket készpénzben kell felvennie és az ismeretlen megbízó részére átadnia, akkor ilyen ismérvek mellett maga a számla nyitása alkalmas az arra érkező pénz eredetének leplezésére, a megbízó személy névtelenségének megőrzésére; a cselekmény célja éppen ez volt. Ezért ilyen esetben a terhelt a pénzmosás szándékos – célzatos - alakzatát valósítja meg.

[20] Az I. r. terhelt megbízása bűnös eredetű pénz bűnös leplezésére és megszerzésére irányult. Az I. r. vádlott a pénz bűnös voltáról az elkövetés konspiratív körülményei alapján tisztában volt, ehhez a konkrét (alap) bűncselekmény pontos ismerete nem volt szükséges. Az ezt követő cselekvése pedig kétségtelenül a megbízásnak megfelelő akaratlagos, célzatos elkövetői magatartás (BH2021. 278. [33]-[36]). Az ítéltábla ezért az elsőfokú ítélet [40] bekezdésében írtakat akként helyesbítette, hogy az I. r. vádlott nem eshetőleges, hanem a Btk. 7. § - helyesen – 1. fordulata szerinti egyenes szándékkal cselekedett.

[21] Az I. r. vádlott cselekményének minősítése pedig - helyesen - a Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja és b) pont 1. fordulata, mivel azt különösen nagy, azaz 50.000.001.-Ft és 500.000.000.-Ft közötti értékre és folytatólagosan követte el.

[22] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időt és azt, hogy az I. r. vádlott hosszabb ideje állt büntetőeljárás hatálya alatt, továbbá, hogy a beismerő vallomását előkészítő ülésen tette és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott.

[23] Az irányadó bűnösségi körülményekre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 79. §-a szerinti büntetési céloknak megfelelő szabadságvesztés kiszabását látta indokoltnak. A kiszabott szabadságvesztés tartama az ítéltábla által figyelembe vett további enyhítő körülményekre, azok túlsúlyára figyelemmel a törvényi minimumban meghatározott és a törvényi középértéktől, illetve az

ügyesség mértékes indítványától is a vádlott javára eltérő tartama mértéktartó volt, annak lényeges súlyosítását az ítéltábla nem találta indokoltnak.

[24] Osztotta az ítéltábla a törvényszék azon álláspontját is, hogy az enyhítő körülményekre, így különösen az I. r. vádlott személyi körülményeire figyelemmel megalapozottan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért helyes volt a büntetés végrehajtásának a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján a törvényi maximumra, azaz 5 évi próbaidőre való felfüggesztése is. Erre figyelemmel az ítéltábla az ügyességnek a szabadságvesztés büntetés súlyosítására, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére és – ebből következően, törvényi feltétel hiányában – a közügyektől eltiltására irányuló fellebbezését alaptalannak találta.

[25] Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát arra az esetre határozta meg, amennyiben a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelésére kerül sor, mivel a Büntető Törvénykönyv nem tartalmaz ilyen kitélt. A végrehajtási fokozat meghatározása a törvénynél fogva kötelező mind a végrehajtandó, mind a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés esetén. Ugyanez vonatkozik a feltételes szabadságra bocsáthatóságra és az előzetes fogva tartásnak a szabadságvesztésbe való beszámítására vonatkozó rendelkezésekre is, amelyek függetlenek attól, hogy végrehajtandó, vagy végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésekkel kapcsolatosak. Ezért a végrehajtás elrendelésére vonatkozó kitételeket – a törvényi alap hiánya miatt – mellőzte a másodfokú bíróság,

[26] Osztotta azonban a fellebbviteli főügyesség álláspontját tekintetben, hogy ugyan az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy az I. r. vádlottal szemben a bűncselekményből származó vagyona nézve vagyonekobbzásnak van helye, ugyanakkor az irányadó tényállásban írtakat figyelembe véve az I. r. vádlott összesen 249.582.-Ft-ban részesült a bűncselekmények elkövetése kapcsán, így ez az az összeg, amelyre nézve a vagyonekobbzás összegét le kellett szállítani.

[27] Avonatközásban is osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyesség észrevételét, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költségen felül felmerült bűnügyi költség viselése alól az I. r. vádlottat mentesítette. Az általa hivatkozott Be. 574. § (5) bekezdése értelmében a bíróság a bűncselekmény tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy részének megfizetése alól a vádlottat mentesítheti. Ebben az esetben azonban olyan bűnügyi költségről van szó, amelyet egyébként a vádlottnak kellene viselnie, azzal a cselekménnyel van összefüggésben, amellyel kapcsolatban a bíróság a bűnösségét megállapította, azonban a cselekményhez képest a bűnügyi költség olyan magas összegű, hogy annak aránytalan volta miatt egy részét nem a terhelt viseli, hanem az állam. Jelen esetben az elsőfokú bíróság olyan bűnügyi költség viselése alól mentesítette az I. r. vádlottat, amely nem az ő cselekményével kapcsolatban merült fel, azaz annak viselésére az I. r. vádlott nem is kötelezhető, azt majd a terhelt társaival szemben folyó büntetőeljárásban fogja a törvényszék meghatározni. Erre figyelemmel az ítéltábla mellőzte a bűnügyi költség viselése alóli mentesítésre vonatkozó rendelkezést.

[28] A fent kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig, mivel az egyéb rendelkezései a törvénynek megfelelőek, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az előzőekben kifejtettek szerint a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatával és a szabadságvesztésbe való beszámítással összefüggő „végrehajtás elrendelése esetén” kitételt mellőzte.

[29] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2025. május 15.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.

Dr. Halász Edina s.k.

Dr. Kiss Dániel s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.10/2025/4. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 9.B.9/2024/2. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2025. május 15.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.

a tanács elnöke